

Deilig er den himmel blå

Arr.: Ingunn Seland

Dei-lig er den him-mel blå. Lyst det er å se der-på, hvor de gyl-ne stjer-ner blin-ker,
hvor de smi - ler, hvor de vin - ker. Oss fra jor - den
opp til seg. Oss fra jor - den opp til seg.

Det var midt i julenatt, hver en stjerne glimtet matt.
Da med ett der ble å skue, en så klar på himlens bue.
Som en liten stjernesol, som en liten stjernesol

Når den stjerne lys og blid, lot seg se ved midnatts tid,
var det varslet i Guds rike at en kongen uten like
skulle fødes på vår jord, skulle fødes på vår jord.

Vise menn fra Østerland dro i verden ut på stand.
For den konge å opplete, for den konge å tilede
Som var født i samme stund, som var født i samme stund.

De ham fant i Davids hjem, de ham fant i Betlehem.
Uten spir og kongekrone, der kun satt en fattig kone.
Vugget barnet i sin skjød, vugget barnet i sin skjød.

Stjernen ledet vise menn til den Herre Kristus hen.
Vi har og en ledestjerne, og når vi den følger gjerne.
Kommer vi til Jesu Krist, kommer vi til Jesu Krist.

Denne stjerne lys og mild, som kan aldri lede vill.
Er hans guddoms ord det klare, som han lot oss åpenbare.
For å lyse for vår fot, for å lyse for vår fot.